

Neopravitelní lidé

Umbrtka

Nemravná lůza bez pracovní morálky
Pokradmu se množí, snad se chystá do války
Nikoli ve špíně, krvi a starém listí
V prosluněné konstrukci se rodí zcela čistí

Jejich oči tupě září, mlhu tříští neony
Neopravitelní lidé opustili náruč tmy

Ať špína jak betonová opona
Padne na neopravitelné
Kosti a prázdné hlavy praskají
Umbrtka je totiž slovo stelné

Ať špína jak betonová opona
Pokryje dosavadní děje
Kdo její hrany přibrousí
K pochvale a povýšení spěje

A pak směle nastupují šedé vozy s radlicí
Projíždějí Petrohradem, Umbrtkovou ulicí

Hrnou maso, kluzké kusy rozdrčených tupých těl
Které k sobě neváže ani spárovací tmel
Navěky pak vládne umbrtkovský kolorit
Zvuk perkusních bucharů nenaruší noční klid